

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐκδοτικαὶ καὶ ἀγγελιαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Δημοτικά.

Ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ ἀφορολογουμένου ἠγγέλθη, ἐν τῷ δημοτικῷ ἡμῶν συμβουλίῳ ἤρξατο πρὸ ἡμερῶν ἢ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ δήμου συζητήσεις τοῦ 1890. Αὕτη δὲ ἐληξεν ἤδη, ἐπιψηφισθέντων τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένων τακτικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ δήμου, ἀφοῦ ἐγένοντο εἰς αὐτὸν τροποποιήσεις τινὲς ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον. Ἡ συζήτησις αὕτη ἔχει καὶ τὴν ἰστορίαν της. Μόλις αὕτη ἐπροχώρησε κατὰ τι, μὲ ὄλην τὴν προθυμίαν τῶν δημοτικῶν συμβούλων τοῦ νὰ προχωρήσῃ, προσέκοψε κατὰ ἀνυπερβλήτου προσκόμματος, τοῦ ὑπὸ τοῦ κυρίου δημάρχου πρὸ ἐτῶν ἤδη ονειροπολουμένου μεγάλου δανείου ἐκ πέντε στρογγύλων ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων, δι' οὗ πρόκειται νὰ ἐξοφληθῶσι τὰ ἤδη ὑφιστάμενα χρεῖα τοῦ δήμου, γίνωσι δὲ καὶ νέα δημοτικά ἔργα. Ἡ φιλοδοξία τοῦ ἡμετέρου δημάρχου εἶναι πάντοτε ἡ κατασκευὴ δημοτικῶν ἔργων. Ἐν τούτοις τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ πλειονοψηφίας, ἤτοι 9 ψήφων κατὰ 6, μὴ συμμεριζόμενον καθόλου τὴν φιλοδοξίαν τοῦ κ. δημάρχου, ἀνέβαλεν, ὅπως πάντοτε, τὴν περὶ τοῦ δανείου συζήτησιν, ἢ μάλλον ἀπέριψεν ἐμμέσως τὴν περὶ δανείου πρότασιν. Ὡς ἐκ τούτου ἡ περὶ τὸν δήμαρχον μειονοψηφία, δυσαρεστηθεῖσα ὡς ἐκ τῆς μὴ πραγματοποιήσεως τῶν σχεδίων της, τοῦ νὰ συμμερισθῇ δηλ. τὴν δόξαν τῶν νέων δημοτικῶν ἔργων, δὲν ἤθελε νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν προχώρησιν της ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεως, ἐκωλυσιέργει δὲ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, μέχρι οὗ ἀπεφασισεν ἐπὶ τέλους νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις, καὶ οὕτω κατωρθώθη νὰ ἐπιψηφισθῆ, ὡς εἴρηται ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ 1890!

Ὁ κύριος δήμαρχος δὲν θέλει νὰ ἐννοήσῃ ἀκόμη, ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον δὲν θεωρεῖ αὐτὸν ἱκανὸν νὰ διαχειρισθῇ τὸς μὲγα δάνειον, ἀφοῦ ἡ μέχρι τοῦδε διαχείρισίς του περιήγαγε σχεδὸν τὸν δήμον εἰς τὸ ἀνοικονόμητον καὶ τὴν χρεωκοπίαν καὶ ἐβύθισεν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀθλιότητα. Φαντάσθητε, ὅτι οἱ κλητῆρες, διὰ νὰ λάβωσι τὸν μισθὸν των, ἀναγκάζονται νὰ προστρέχωσιν εἰς ὄσους γνωρίζουσιν, ὅτι ἀφίλουσιν ἀπὸ φόρον τοῦ ὕδατος, διὰ παρακλήσεων δὲ λαμβάνοντες παρὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος τὸ διπλότυπον τῆς ἐξοφλήσεως, μεταβαίνουν εἰς τοὺς ἀφειλέτας τοῦ εἰρημένου φόρου καὶ διὰ νέων πρὸς αὐτοὺς παρακλήσεων λαμβάνουσι τὴν ἐξοφλήσιν αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ μισθοῦ των! Ἡ χρεωκοπία τοῦ δήμου δὲν ἐκνήρυξεν μὲν δικαστικῶς, οὐχ' ἦτον ὑφίσταται ἐν τοῖς πράγμασι. Πολλοὶ δὲ κατώρθωσαν νὰ ἔχωσι κατὰ τοῦ δήμου, ὡς ἐκ τῆς ἀμελείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ὡς λέγεται, τελεσιδικούς δικαστικὰς ἀποφάσεις, δι' ὧν ζητοῦσι μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ, ἐκ πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, περιμένουσι δὲ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ δανείου, διὰ νὰ ἐξοφληθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις των. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ πλείστοι τούτων εἶναι ἐκ τῆς χορείας τῶν φίλων τοῦ κ. δημάρχου καὶ ἀναμένουσι τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐλπίδων των κατὰ προτίμησιν. Ὁ κ.

δήμαρχος δὲν θέλει νὰ ἐννοήσῃ ἀκόμη, ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον δὲν εἶναι διατεθειμένον νὰ ψηφίσῃ ὅχι δάνειον ἐκ πέντε χρυσῶν ἑκατομμυρίων, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐξ ἐλαχίστου ποσοῦ, διότι ἔχει σχηματίσει τὴν ἰδέαν, ὅτι οἰονδήποτε δάνειον δὲν θὰ ἔχῃ καλλίτεραν τύχην ἐκείνης, ἣτις μέχρι τοῦδε καθιερώθη κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν δημοτικῶν χρημάτων, καθότι, κατὰ τὸ καθιερωθὲν δημοτικὸν σύστημα, ταῦτα δὲν χρησιμεύουσιν εἰμὴ εἰς σπατάλην καὶ ἀσωτίαν, καὶ δὴ ὑπὲρ τῶν εὐνοουμένων. Ἡ πόλις ἡμῶν ἐγκατελείφθη πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν τύχην της καὶ περιέστη εἰς μεγίστην ἀθλιότητα, δὲν ὑπάρχει δὲ οὐδεμίαν δημοτικὴν φροντίδα ἢ πρόνοια περὶ τῶν πολλῶν καὶ σπουδαίων αὐτῆς ἀναγκῶν καὶ συμπερόντων. Καὶ ἐν τούτοις ἔχει τὸ θάρρος ἢ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ ζητῇ ἑκατομμύρια παρὰ τῆς πόλεως, πρὸς ἣν δὲν ἐδειξε καὶ δὲν δεικνύει ἢ ἀδιαφορίαν καὶ περιφρόνησιν, οὐδέποτε δὲ ἐφρόντισε περὶ τῶν πραγματικῶν αὐτῆς ἀναγκῶν καὶ συμπερόντων. Τὸ δημοτικὸν ἐπιμενὸς συμβούλιον δὲν πράττει ἢ, τι τῷ ὑπαγορεύει τὸ καθήκον του, ἀναβάλλον ἢ ἀπορρίπτον τὰς περὶ δανείου προτάσεις τοῦ κ. δημάρχου καὶ σώζον οὕτω τὸν δήμον ἀπὸ μεγαλειτέρας καταστροφῆς. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι κατὰ τοὺς παρόντας καιροὺς, καθ' οὓς καὶ ἡ ἀπλὴ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος εἶναι τι σπάνιον καὶ σχεδὸν παράδοξον, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἶναι ἄξιον συγχαρητῶν διὰ τὴν ἀκαμπτον αὐτοῦ ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἔσωσε τοῦλάχιστον μέχρι τοῦδε ἐν πολλοῖς τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως, καὶ δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν αὐτὴν θὰ ἐπιδείξῃ μέριμναν καὶ φιλοτιμίαν ὑπὲρ τῶν δημοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, προλαμβάνον οὕτω τὸν ἐντελῆ οἰκονομικὸν ὄλεθρον τοῦ δήμου, καὶ ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν περὶ αὐτοῦ καλὴν ἰδέαν τῶν συμπολιτῶν του, πραγματοποιοῦν δὲ τὰς περὶ αὐτοῦ ἀρίστας ἐλπίδας των.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ δημοτικῶν, νομιζόμεν κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμωμεν μίαν παρατήρησιν, ἀφορώσαν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ὡς πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων. Τὸ ἡμέτερον δημοτικὸν συμβούλιον, ὡς εἴρηται, ἀνέβαλε τὴν περὶ τοῦ δανείου συζήτησιν ἐπ' ἀόριστον τὴν τοιαύτην δὲ ἀπόφασιν του θεωρεῖ ὡς ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως. Διατί δὲ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐνῷ θέλει νὰ ἀπορρίψῃ τὴν πρότασιν, καὶ ἐν τῇ συνειδήσει του τοῦτο πράττει, διατί δὲν ἀποφαίνεται ὀριστικῶς, ὅτι ἀπορρίπτει αὐτήν, ἀλλὰ περιορίζεται νὰ ἀποφαίνηται ὅτι τὴν ἀναβάλλει, καὶ οὕτω προχωρεῖ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν; Διότι, καθὰ ἐμάθομεν παρὰ τῶν ἰδίων δημοτικῶν συμβουλίων, οὗτοι δὲν θέλουσι νὰ ἀποφασίσωσιν ὀριστικῶς, ἀπορρίπτοντες τὴν περὶ δανείου πρότασιν, καθότι γνωρίζουσιν τὰς σχέσεις αὐτῆς δημοτικῆς πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἔχουσι τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἐνδέχεται νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας τοῦ συμβουλίου καὶ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ δάνειον, ἐναντίον τῆς

ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ τόπου, ἐναντίον τῶν συμπερόντων τοῦ δήμου. Ἰσχυρίζονται δὲ οἱ κύριοι σύμβουλοι, ὅτι καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις ἔχει καθιερωθῆ τοιαύτη νομολογία ἐν τῇ πράξει. Ἐάν τῶντοι ἔχει καθιερωθῆ τοιαύτη νομολογία παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, δὲν ἔχομεν ἢ νὰ συγχωρήσωμεν τοὺς καθιερωσάντας αὐτήν, δὲν ἔχομεν ἢ νὰ τοῖς συγχωρήσωμεν διὰ τὴν λαμπρὰν ἐρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων! Ἄς ἐπιτραπῇ ἐν τούτοις καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι, κατὰ τὸν δημοτικὸν νόμον, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ δημοτικῶν συμβουλίων. Ποῖαι δὲ λέγονται καὶ εἶναι ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων; Αἱ κατὰ πλειονοψηφίαν καταρτιζόμεναι. Αἱ δὲ γνώμας ἢ ἀντιρρήσεις ἢ ἐνστάσεις τῆς μειονοψηφίας, ἀναφέρονται μὲν ἀπλῶς εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ συμβουλίου, ἀλλ' οὐχ' ἦτον δὲν ἀποτελοῦσιν ἀπόφασιν, ἐπ' αὐτῶν οὐδὲν δικαίωμα ἐπικυρώσεως ἢ μὴ ἐπικυρώσεως ἔχει ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ. Ἡ δικαιοδοσία αὐτῆς ἀφορᾷ μόνον τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου, καὶ ἐπ' αὐτῶν δεῖται νὰ περιορίζηται. Αἱ γνώμας ἢ ἐνστάσεις τῆς μειονοψηφίας δὲν εἶναι ἀποφάσεις. Ἐπιμενὸς πῶς δύναται ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ μὲν τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου, εἴτε παραδεχομένη εἴτε ἀπορρίπτουσαν πρότασιν τινὰ τοῦ δημάρχου, νὰ ἐπικυρώσῃ δὲ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας, εἴτε παραδεχομένην εἴτε ἀπορρίπτουσαν τὴν πρότασιν; καὶ πῶς αὕτη θὰ δικαιολογήσῃ τὴν πράξιν της ταύτην; πῶς θὰ ἀποφανθῇ ἐπικυρωτικῶς ὑπὲρ τῆς γνώμης τῆς μειονοψηφίας, ἐνῷ οὐδὲν πρὸς τοῦτο δικαίωμα ἢ καθήκον ἔχει, ἀπορρίπτουσα μάλιστα τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου; Τότε πρὸς τί αἱ πλειονοψηφίαι καὶ ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων; Τότε εἰς δήμαρχος, ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, προθυμὸν δ' εἰς τὰς θελήσεις του διατελοῦσαν, δύναται νὰ πράττῃ, ὅτι θέλει, ἀφοῦ πρότερον φροντίσῃ νὰ ἔχῃ ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ ἕνα φίλον διτυπούμενον πάντοτε μειονοψηφίαν καὶ ταύτην νὰ ἐπικυρώσῃ ὁ κύριος Νομάρχης. Τὸ δικαίωμα λοιπὸν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ ἀκυρώσῃ ἀπόφασιν τινὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Τὰς δὲ γνώμας ἢ ἀντιρρήσεις τῆς μειονοψηφίας αὐτοῦ συμβουλεύεται μὲν ἀπλῶς, διὰ νὰ φωτισθῇ καὶ ἐδηγηθῇ, ἐάν πρῆπει νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου, οὐχὶ ὅμως ποτὲ, ὅπως θεωρήσῃ αὐτὰς ὡς ἀποφάσεις, καὶ ἀντὶ τῆς πραγματικῆς ἀποφάσεως ἐπικυρώσῃ ταύτας τὰς μὴ ἀποτελούσας ἀποφάσεις. Ἐάν ἐν τούτοις καθιερωθῇ τοιαύτη νομολογία, ἀντικειμένη ἀντικρως εἰς τὸν νόμον, ἢ μάλλον καταργοῦσα αὐτὸν, τότε καλῶς πράττει καὶ τὸ δημοτικὸν ἡμῶν συμβούλιον, δηλ. ἡ πλειονοψηφία αὐτοῦ, ἀναβάλλον καὶ μὴ ἀπορρίπτον ὀριστικῶς τὴν περὶ τοῦ δανείου πρότασιν, διότι ἐνδέχεται ἢ ἀπορρίψῃ νὰ μετατραπῇ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου εἰς ἀπόφασιν, χορηγοῦσαν τὸ δάνειον, οὕτω δὲ μὴ δίδον τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν διοικη-

πικὴν ἀρχὴν νὰ πράξῃ αὐτὴ ὅτι θέλει ὑπὲρ τοῦ εὐνοουμένου τῆς δημάρχου, πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου. Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον προλαμβάνει οὕτω τὴν οικονομικὴν πανωλεθρίαν τοῦ δήμου καὶ σώζει αὐτόν. Ἄς ὦσι δὲ βεβαίως οἱ κύριοι δημοτικοὶ Σύμβουλοι, ὅτι, οὕτω πράττοντες, εὐεργετοῦσι τὸν τόπον καὶ ἔχουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν γνώμην δλοκλήρου τῆς κοινωνίας, ἥτις γνωρίζει τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τοῦ δήμου, καὶ ἥτις ἠσπάζθη τὴν γνώμην των, ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέγα δημοτικὸν δάνειον, ὡς ἀσπάζεται πάντοτε τὰς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου ἀποφάσεις των.

Φιλῶδης.

Ἐνδιαφέρον ζήτημα.

Τὰ γραμμάτια εἰς διαταγὴν ὅταν δὲν φέρωσιν ὑπογραφήν ἐμπόρων, ἢ δὲν ἔχωσιν αἰτίαν ἐμπορικὴν, εἰς ποῖον ὑπόκεινται φόρον χαρτοσήμου; τὸν ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἀστυκῶν, ἢ τὸν ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ὡς ἐμπορικῶν χαρακτηριζομένων ἐγγράφων;

Τὸ ζήτημα ἀνεκίνησεν αὐτεπαγγέλτως καὶ ἔβλεψεν ἐπ' ἐσχάτων τὸ πρωτοδικεῖον τῆς πόλεως ἡμῶν, θεωρήσαν δι' ἀποφάσεώς του ἀτελῶς χαρτοσημασμένον γραμμάτιον πολιτικῆς φύσεως, δι' ὃ κατεβλήθη πλήρες τὸ τέλος τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἀποσχὼν νὰ δικάσῃ περὶ αὐτοῦ, μέχρις οὗ νομίμως σημαίνῃ καὶ πληρωθῇ τὸ πρόστιμον τῆς παραβάσεως τοῦ περιχαρτοσήμου νόμου διότι τὸ δικαστήριον φρονεῖ ὅτι δὲν ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ποιοῦτων γραμματίων τῶν ἐμπορικῶν ἀλλὰ τῶν ἀστυκῶν ἐγγράφων ὁ νενομισμένος φόρος τοῦ χαρτοσήμου.

Ἡ γνώμη αὕτη τοῦ δικαστηρίου τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν πόλεως ἐρχεται νὰ προσθήσῃ νέας ἀμνησινίας εἰς τὰς πολλὰς ἄλλας, δι' ὧν μέχρι τοῦδε ἐνέπλησεν τὴν κοινωνίαν ἡμῶν ἡ πολυδαίδαλος περὶ χαρτοσήμου νομοθεσία, σαλευομένη καὶ βέουσα καθημερινῶς κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ὁλοσσοῦ, καθότι ἤδη καὶ ἐκείνοι, οἵτινες, συμμορφωθέντες τῷ νόμῳ, ἐπίστευσαν ὅτι ἐξασφάλισαν τὰ δίκαια αὐτῶν προσηκόντως, ἐξυπνοῦσι καὶ τριβουσι ἐκθαμβοὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, εὐρισκόμενοι πρὸ ἀκυρότητος καὶ ἢ παραβάσεως, ἢν οὐδὲως μὲχρι τοῦδε εἶχον ἀφορμὴν νὰ ὑποπτεύωσι.

Θεωροῦμεν ἐαρέως ἡμαρτημένην τὴν γνώμην, ἢν ἠσπάζθη τελευταῖον τὸ πρωτοδικεῖον μας, καὶ ἐπιχειροῦμεν ν' ἀντικρούσωμεν αὐτὴν ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ὅτι δευτέραι καὶ σοφώτεραι σκέψεις τῶν ἡμετέρων δικαστῶν θὰ πείσωσιν αὐτοὺς ν' ἀπομακρυνθῶσι διαστολῶν καὶ διακρίσεων λεπτεπιλέπτων, διακινδυνεουσῶν σπουδαιότατα, καὶ σημαντικώτατα συμφέροντα τῆς κοινωνίας, ἀπερ αὐτὴ μετὰ πάσης εὐθύτητος καὶ ἀκριβείας φρονεῖ ὅτι νομίμως καὶ προσηκόντως ἤδη ἐξασφάλισε.

Παρ' ἡμῖν ὁ πρῶτος λειτουργήσας ἐν τῷ βασιλείῳ νόμος περὶ χαρτοσήμου εἶναι ὁ τῆς 14/26 Αὐγούστου 1836 οὗτος ἐν ἀρθ. 29, ἐδ. ἡ' ὁ' ἰ. διέλαθε περὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἅτινα ὑπέβαλεν εἰς χαρτοσήμον ἀξίας· τοιαῦτα δὲ ἐγγράφα κατὰ τὸ ἰ. ἐδαφι τοῦ ἀρθρου τούτου εἶναι καὶ αἱ συναλλαγματικαί, τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς, αἱ ὁμολογίαι καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐγγράφα, τὰ περιέχοντα ὑποσχέσεις καὶ διαταγὰς πληρωμῆς δι' ὀρισμένης ποσότητος καὶ κυκλοφοροῦντα εἰς τὸ βασιλεῖον, συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῶν τῶν εἰσερχομένων ἀπὸ ξένα κράτη συναλλαγματικῶν, τῶν πληρωτέων ἀπὸ κατοίκους τοῦ βασιλείου.»

Τροποποιήσεις εἰς τὸν νόμον τούτον ἐπὶνεγκεν ὁ νόμος ΡΙ Σ Τ τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1865 κατὰ δὲ τὸ 5 ἀρθ. τοῦ νόμου τούτου «θεωροῦνται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου γεγραμμένα καὶ κατὰ παράβασιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου συναλλαγματικαί καὶ γραμμάτια ἐὰν δὲν γράφονται ἐπὶ τῆς φερούσης

τὰς δύο σφραγίδας τοῦ χαρτοσήμου σελίδος, εἰς τρόπον ὅστε αἱ δύο σφραγίδες νὰ κηῖται ἐπ' ἀριστερᾷ, τοῦ σώματος τῶν συναλλαγματικῶν ἢ τοῦ γραμματίου κατὰ μῆκος τῆς σελίδος γραφομένων.»

Μετὰ τὸν νόμον τούτον ὁ Σ. νόμος τῆς 5 Ἀπριλίου 1867 ἐν ἀρθ. 3. ὤρισεν τὰ ἐξῆς. «Συναλλαγματικὴ ἢ γραμμάτιον εἰς διαταγὴν, γεγραμμένας ἐπὶ ἀσήμου, ἢ ἐπὶ μὴ ἀρμοδίου ἐπισήμου χάρτου, ἢ παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθ. 5. τοῦ ΡΙ Σ Τ νόμου, ἀπόλλυσι τὴν ιδιότητα τοῦ ἐμπορικοῦ ἐγγράφου, ὑποκείμενον εἰς τὰς λοιπὰς κατὰ τοὺς νόμους περὶ χαρτοσήμου συνεπείας τῆς παραβάσεως. παραλείπομεν νὰ σημειώσωμεν εἰς ποῖους ἀγῶνας καὶ ταλαιπωρίας ἐνέβαλε τὴν δικαιοσύνην ἢ διάταξις αὕτη τοῦ νόμου, ὅπως προσδιορισθῇ τὸ ἀρμοδίον νὰ δικάσῃ περὶ τῶν τοιούτων ἐγγράφων δικαστήριον.

Κατόπιν τοῦ νόμου τούτου ἐξεδόθη ὁ ΤΑΖ. νόμος, ὅστις ἐν ἀρθ. 2 διέλαθε τὰ ἐξῆς. «Τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ ἀρθρῳ 29. ἐδ. η. ὁ. ἰ. τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τοῦ 1836, θέλουσι εἶσθαι εἰς τὸ ἐξῆς ταῦτα... ὤρισεν δὲ περὶ αὐτῶν νέον πίνακα τελῶν. Βραδύτερον δὲ ὁ νόμος ΥΠΔ τῆς 30 Ἰουλίου 1873 ἐτροποποίησεν τὸ ἐδ. ἡ' τοῦ ἀρθ. 29 τοῦ νόμου τοῦ 1836, συμπεριλαβὼν εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων αἰτὰς ἀποδείξεις συμμετοχῆς, ἢ τοὺς μετοχικούς τίτλους οἷου δήποτε εἶδους ἀνωμόμων ἐταιρειῶν, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν διὰ προνομίου τραπεζῶν (ἃς ἐξῆζει ὁ νόμος τοῦ 1836) καὶ τὰς παντὸς εἶδους τοκοφόρους ὁμολογίας αὐτῶν, ὡς καὶ τὰς ἀποδείξεις, δι' ὧν πληρώνονται πρὸς τοὺς μετόχους τὰ κέρδη, οἱ τόκοι καὶ πᾶσα ἄλλη ἐξ αὐτῶν ὠφέλεια.»

Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1877 ἐξεδόθη ὁ νόμος ΧΙΑ, ὀρίσας 30 κλάσεις χαρτοσήμου ἀξίας, 18 δὲ κλάσεις τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων καὶ εἰσαγωγῶν νέους ἀναλογικούς, πίνακας τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου ἀξίας καὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων καὶ κατὰ τὸν νόμον τούτον ἐμπορικὰ ἐγγράφα ἔμειναν ὅσα οἱ προγενέστεροι νόμοι προσδιώριζον ὡς τοιαῦτα.

Καὶ τοι μετὰ τὸν νόμον τούτον καὶ ἄλλοι ἐπηκολούθησαν νόμοι, τροποποιήσαντες ἄλλας διατάξεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, μόνον τὴν 12 Αὐγούστου 1885 ἐξεδόθη ὁ ΔΣΕΖ. νόμος, ὁ ὁποῖος καθιέρωσε νέους ἀναλογικούς πίνακας, ὑψώσας ἔνεκα τῶν τότε πολιτικῶν περιστάσεων τὴν φορολογίαν ἐπὶ τε τῶν ἀστυκῶν συμβολαίων καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων ὁ νόμος οὗτος ὁμοῦς οὐδεμίαν ἐπὶνεγκεν τροποποίησιν εἰς τοὺς προγενεστέρους νόμους, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων μετὰ τὸν νόμον τούτον ἐπηκολούθησεν ὁ νόμος ΔΣΖ. τῆς 20 Νοεμβρίου 1885, ὅστις ἐν τῷ ἀρθ. 1. αὐτοῦ διέλαθε τὰ ἐξῆς. «Ἐγγράφα ἰδιωτικῆς ἢ ἐμπορικῆς φύσεως, ὑποκείμενα εἰς τέλος χαρτοσήμου καὶ συναχθέντα εἰς ἄσημον χάρτην, ἢ ἐπὶ χαρτοσήμου κατωτέρως ἀξίας, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ μὴ πληρωθέντος τέλους καὶ τοῦ πρόστιμου, ἐὰν παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συντάξεώς των· παρελθούσης τῆς προθεσμίας θεωροῦνται ἄκυρα καὶ οὐδεμίαν ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς ἢ τὰ γραμμάτια εἰς διαταγὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου.»

Τοιαῦτη ὑπῆρχε ἡ περὶ τοῦ φόρου τούτου νομοθεσιᾶ ἡμῶν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ΔΚΚΒ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1887 νέου νόμου περὶ χαρτοσήμου. Εἶσαν ἑναυτοὶ ἀκόμη εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν αἱ ἐπαγγελίαι, ἃς ἐποιεῖτο ἡμῖν ἡ κυβέρνησις, προπαρασκευάζουσα τὸν νόμον τούτον· ἤθελε νὰ ἀνακαινίσῃ ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον καὶ κωδικοποιήσῃ δι' αὐτοῦ τὴν περὶ χαρτοσήμου νομοθεσίαν, ἥτις ἀπέβη δυσμεταχειρίστος πλέον διὰ τὴν ποιικιλίαν

τῶν μεταρρυθμιστικῶν καὶ συμπληρωματικῶν νέμων, τῶν διαταγμάτων καὶ τῶν ἐγκυκλίων ὀδηγιῶν ἄλλ' ἢ κυβέρνησις ἐπόθει καὶ ἄλλο τι, ὅπερ ποσῶς δὲν ἐξηγεῖτο· ἤθελε νὰ φορολογήσῃ ἀδρότερον καὶ ἔσπευσε νὰ ψηφίσῃ τὸν νόμον τούτον, ἀτελῶς προπαρασκευασμένον, χωρὶς νὰ δώσῃ καιρὸν εἰς ὀριμωτέραν αὐτοῦ μελέτην καὶ ἐπιστημονικωτέραν ἐκπόνησιν ἔνεκα τούτου τάχιστα ἐπέστη ἢ ἀνάγκη νέων τροποποιήσεων, αἰτινες πολὺ ταχέως, ὡς φαίνεται, θέλουσιν ἐπαναφέρει τὴν ἀρχαίαν νομοθετικὴν κατάστασιν.

Ὁ νέος οὗτος περὶ χαρτοσήμου νόμος ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων ἀπέθυσσάσιν εἰς τὸ 15 ἀρθρον αὐτοῦ τὰς διατάξεις τῶν προγενεστέρων νόμων αὐτολεξεί, εἰπὼν ἐμπορικὰ ἐγγράφα πρὸς τοὺς ἄλλοις αἰτὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια, τὰς ἐπιταγὰς ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰς ὁμολογίας καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἐγγράφα, τὰ περιέχοντα ὑποσχέσεις καὶ διαταγὰς πληρωμῶν δι' ὀρισμένης ποσότητος καὶ κυκλοφοροῦντα ἐν τῷ βασιλείῳ.»

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ποινὰς τῶν παραβάσεων αὐτοῦ διέλαθεν ἐν ἀρθ. 49 ὅτι ἀγραμμάτια εἰς διαταγὴν καὶ συναλλαγματικαί, γεγραμμένα ἐπὶ ἀσήμου ἢ ἐπὶ μὴ ἀναλόγου ἐπισήμου ἢ εἰδικοῦ ἐπισφραγισμένου χάρτου καὶ μὴ ἔχουσαι τὰς δύο σφραγίδας τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἀριστερᾷ ἢ δεξιᾷ τοῦ σώματος αὐτῶν, κατὰ τὴν ἀρχὴν ἢ τὸ τέλος τῶν γεγραμμένων στίχων, θεωροῦνται ὡς κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου γεγραμμένα καὶ ἐκτὸς τοῦ κατωτέρω ὀριζομένου πρόστιμου, ὅπερ ἐπιβάλλεται ἀλληλεγγύως εἰς τε τοὺς ἐκδότας, τοὺς ὀπισθογράφους, τοὺς ἀποδέκτας καὶ τοὺς κοιμιστὰς, ἀποβάλλουσι τὰ εἰς τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ γραμμάτια εἰς διαταγὴν, ὡς ἐμπορικὰ ἐγγράφα, παρεχόμενα πλεονεκτήματα τῶν ἀρθ. 729, 732 καὶ 806 § 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας (ἴτοι τὸ πλεονέκτημα νὰ μὴ ἀντιτάσσονται κατ' αὐτῶν ἀνεκαθάριστοι ἐνοστάσεις καὶ ἀπαντήσεις· τὸ πλεονέκτημα νὰ ἀπαγγέλληται περὶ αὐτῶν προσωπικῆ κράτησις καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ ἐκτελεῖται παραχρῆμα ἢ περὶ αὐτῶν ἐκδιδόμενη ὀριστικὴ ἀπόφασις) ἀπᾶς δὲ περὶ αὐτῶν ὁρος ἢ συμφωνία ἀνεξόδου ἐπιστροφῆς θεωρεῖται ἀπολύτως ἄκυρος». Ἐν ἀρθ. δὲ 53 αὐτοῦ διέλαθεν ὅτι τὸ πρόστιμον ἔσται δεκαπλάσιον τοῦ ἐλλείποντος τέλους καὶ οὐδέποτε ἔλασσον τῶν δραχ. 25.

Ἐθέσαμεν ὑπὸ τὰς ὀψεις τοῦ ἀναγνώστου τὰ σχετικὰ κείμενα τῶν νόμων διὰ νὰ παρακολουθήσῃ καὶ οὗτος τὴν συζήτησιν καὶ δυναθῇ καὶ μόνος νὰ σχηματίσῃ γνώμην ἢ ἤδη θέτομεν αὐθις τὸ ἐρώτημα· τὰ ἀστυκῆς φύσεως γραμμάτια εἰς διαταγὴν ὑπόκεινται εἰς τέλος τῶν ἀστυκῶν ἢ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων;

Οὐδεμία γίνεται εἰδικὴ μνεία τῶν ἀστυκῶν γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐν τῇ ἀπαριθμῆσει, ἢν ποιοῦνται οἱ περὶ χαρτοσήμου νόμοι, τῶν ἀστυκῶν ἐγγράφων ἢ τοῦ λῆαν σημαντικῆ ἢ τῆς εἰς τὰς ἐγγράφων τούτων, διὰ νὰ μὴ παρεσιωπηθῇ ἂν δὲ ἀκολουθήσωμεν τοὺς λύοντας τὰ νομικὰ ζητήματα διὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, ἀφοῦ εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων ἀναφέρονται μόνον αἱ συναλλαγματικαί καὶ τὰ ἐμπορικὰ γραμμάτια εἰς διαταγὴν, (ἐνθ' ὁ νόμος δὲν διακρίνει) εἶπετο ὅτι ἐπὶ τῶν ἀστυκῶν γραμματίων ὁ νόμος δὲν ἐπέβαλε κανένα φόρον καὶ ἔπρεπε νὰ ὦσι ταῦτα ἀφορολόγητα· τοιαύτην ὁμοῦ γνώμην οὐδεὶς ἀνέλαβε νὰ ὑποστηρίξῃ, διότι γνωρίζουσι πάντες ὅτι ὁ νόμος εἶναι φορολογικὸς καὶ ὅτι δὲν ὑπῆρχε λόγος ὅπως ἐξαιρεθῶσι τῆς φορολογίας τὰ ἀστυκὰ γραμμάτια, ὧν ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρηματικὴ σπουδαιότης δὲν εἶναι βεβαίως εὐκαταφρόνητος. Ἢ κοινῇ λοιπὸν ἀντίληψις καὶ πράξις, ἥτις εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος συνήθως ἐρμηνευτὴς τῶν νόμων, περιέλαθε καὶ τὰ γραμμάτια ταῦτα εἰς τὰ ἐμπορικὰ ἐγγράφα καὶ ἐφήρμοσε σταθερῶς πάντοτε καὶ ἐπὶ

αυτῶν τὸν φόρον, τὸν διὰ τὰ ἐμπορικὰ ἔγγραφα ἐπιβαλλόμενον ἐν τῷ νόμῳ.

Εἶναι νόμιμος, εἶναι ὀρθὴ ἢ σταθερὰ αὕτη φορολογία, ἢ ἡ πράξις ἠκολούθησε μέχρι τοῦδε ἀνετινὸς ἀντιρρήσεως, ναὶ ἢ ὄχι; Καθ' ἡμᾶς ἀναμφισβητήτως ναί· καὶ οἱ παλαιότεροι καὶ ὁ τελευταῖος ΔΧΚΕ νόμος εἰς τὴν ἀπαρίθμωσιν τῶν ἐμπορικῶν ἔγγραφων δὲν περιωρίσθησαν νὰ μνημονεύσωσιν ὡς τοιαῦτα τὰ ἔγγραφα μόνον, τὰ ὅποια ἔχουσιν ἐμπορικὴν αἰτίαν, ἀλλὰ συμπεριέλαβον ἀκόμη καὶ τὰ ἔγγραφα, ὅσα γίνονται ἀντικείμενον ἐμπορίας καὶ συναλλαγῆς καὶ ἐξυπηρετοῦσι σπουδαιότατα τὰς συναλλαγὰς, καὶ κλοφοροῦντα εἰς τὸ βασίλειον. Τοιοῦτον ἔγγραφον ἀναμφισβητήτως εἶναι καὶ τὸ γραμματίον εἰς διαταγὴν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀστυκῆς ἢ ἐμπορικῆς αὐτοῦ φύσεως, διότι δὲ εἶναι ὄργανον ἐξώχως ὑπηρετικῶν τῶν κοινῶν συναλλαγῶν, ὑπεβλήθη κατὰ κανόνα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμπορ. δικαστηρίων, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ζητήσῃ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ πολ. δικαστήριον (ἄρθρ. 6 τοῦ περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων νόμου)· διὰ τοῦτο καὶ ἀπηγορεύθη ἢ κατάσχεσις τῆς χρηματικῆς αὐτῶν ἀξίας, ἵνα μὴ καθίσταται ἡ κυκλοφορία τούτων δύσκολος (ἄρθρ. 920 πολ. δικονομίας).

Ὅτι δὲ ὁ νόμος εἰς τὴν κατάταξιν ταύτην περιέλαβε καὶ τὰ γραμματίαι εἰς διαταγὴν τὰ ἀστυκῆς φύσεως, εἶναι προδήλον ἐκ τοῦ ὅτι οὐ μόνον ἀδιακρίτως κατονομάζει τὰ εἰς διαταγὴν γραμματίαι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι περιέλαβε διὰ γενικωτέρων ἄλλων ῥήσεων καὶ ἁπᾶν ἄλλο ἔγγραφον, περιέχον ὑποσχέσεις καὶ διαταγὰς πληρωμῶν δι' ὠρισμένας ποσότητας, κυκλοφοροῦν εἰς τὸ βασίλειον· ὑπὸ τὴν κατηγορίαν δὲ ταύτην τάσσονται φρονιμῶν ἀναμφισβητήτως καὶ τὰ ἀστυκῆς φύσεως γραμματίαι εἰς διαταγὴν.

Ὁ ἄρειος Πάγος ἔλυσεν εἰδικῶς τὸ ζήτημα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 406 τοῦ 1878 ἀποφάσεώς του, κρίνας ὡς ὀρθῶς σημαθὲν μετὰ τὸν φόρον τῶν ἐμπορικῶν ἔγγραφων ἔγγραφον, συντεταγμένον εἰς διαταγὴν διὰ τῶν ἐξῆς σκέψεων.

«Ὡς περὶ τὸ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀγωγῆς ἐπικαλούμενον ἔγγραφον, χαρακτηρισθὲν ὡς εἰς διαταγὴν ἐκδοθὲν καὶ περὶ πληρωμῆς δύο χιλιάδων δραχμῶν ὡς τοιούτων δὲ δεκτικὸν ὀπισθογραφῆσεως καὶ κυκλοφορίας, νομίμως ἐστὶ γεγραμμένον ἐπὶ ἐπίσημου χάρτου λεπτῶν 50· συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 29 § 10 τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1836 νόμου περὶ χαρτοσήμου, καθ' ὃ τὰ ἔγγραφα περιέχοντα διαταγὰς πληρωμῶν καὶ κυκλοφοροῦντα ἐν τῷ βασίλειῳ ὑπόκεινται εἰς τέλος 50 λεπτῶν ἂν πρόκειται περὶ ποσοῦ 1000—2000 δραχμῶν. (Πεῖρα Ἰωαννίδου παράρτημα 4. περιέχον ἀποφάσεις τοῦ Αρ. Π. τοῦ 1878 σελ. 424—426 καὶ Διάταγμα τῆς 27 Δεκεμβρίου 1836 περὶ τοῦ τέλους τῶν ἐμπορικῶν ἔγγραφων)· ὁ δὲ δικαστ. σύμβουλος ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ ταμίᾳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας, πῶς πρέπει νὰ φορολογηθῇ γραμματίον au porteur ἀστυκῆς φύσεως, ἀπεφάνθη, στηριχθεὶς εἰς τὰς ἐπισημὰς διατάξεις τῶν νόμων, ὅτι δεόν νὰ φορολογηθῇ ὡς ἐμπορικὸν ἔγγραφον.

Τὴν γνώμην ὁμοῦ τοῦ δικαστικοῦ Συμβούλου, δημοσιευμένην ἐν τῇ συλλογῇ τῶν γνωμοδοτήσεων ὑπ' ἀριθ. 51 τοῦ 1889 ἀκριβῶς ἐπικαλοῦνται καὶ οἱ ἀντιδοξοῦντες, φρονούντες ὅτι μόνον τὸ γραμματίον au porteur θεωρεῖ ἐμπορικὸν ἔγγραφον ἢ γνωμοδοτήσις· ἀλλ' ἐνόμισαν ὅτι ἀνέγνωσαν ἐν αὐτῇ τοιοῦτόν τι, ἐνῶ πράγματι ἡ γνωμοδοτήσις, λύουσα ἀπλῶς τὸ ζήτημα, περὶ οὗ ἐπρόκειτο, οὐδεμίαν ποιεῖται μνείαν τῶν ἀστυκῶν γραμματίων εἰς διαταγὴν. Ἐκτὸς τούτου ὁ δικαστικὸς Σύμβουλος ἐθεμελίωσε πρὸς τοὺς ἄλλοις τὴν γνωμοδοτήσιν του καὶ εἰς τὸν Γαλλικὸν νόμον περὶ χαρτοσήμου τῆς 5 Ἰουνίου 1850, ἢ ἀπλῆ δ' ἀνάγνωσις τοῦ ἀ. ἀρθροῦ τοῦ νόμου τούτου, ἀπαλλάσσει τὸν δικαστ. σύμβουλον τῆς ὑπονοίας ὅτι εἶχε τοιαύτην ἐκφέρει πεπλανημένην περὶ τῶν ἀστυκῆς

φύσεως γραμματίων γνώμην.

Ἴδου τί λέγει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1850 γαλλικοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου.

Le droit de timbre proportionnel sur les lettres de change, billets à ordre ou au porteur, mandats, retraites et tous autres effets négociables ou de commerce est fixé ainsi qu'il suit, κλπ.

Ὁ δικαστικὸς λοιπὸν σύμβουλος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαίρῃ τῆς κατατάξεως ταύτης τὰ ἀστυκῆς φύσεως γραμματίαι, συμβουλευόμενος τὸν ἀνωτέρω γαλλικὸν νόμον, ὅστις σαφῶς συντεταγμένως τυγχάνων, περιλαμβάνει ἀδιακρίτως καὶ ταῦτα ῥητῶς εἰς τὴν κατάταξιν του, πρὸ μάλιστα τοῦ γραμματίου au porteur, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ῥήσεως «Et tous autres effets négociables ou de commerce» δὲν ἀφίνει οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ὅτι ἐνοεῖ καὶ ταῦτα εἰς τὰς διατάξεις του περιλαμβανόμενα.

Ἐλπίζομεν λοιπὸν ὅτι θὰ ἐπικρατήσωσιν εἰς τὸ μέλλον τοῦλάχιστον παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ ἡμῶν ἀσφαλέστεραι περὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος κρίσεις καὶ ὅτι, προκειμένου περὶ ἀποφάσεων ἐπιδρωσῶν σημαντικῶς ἐπὶ τῶν ἐνόμων σχέσεων τῆς κοινωνίας, αἱ καινοτομίαι περὶ τὰς δοξασίας θὰ περιβάλλωνται τὸν τύπον τοῦ δεδικασμένου μετὰ βεβαιότητος καὶ ὠριμωτέρων μελέτην τῶν νόμων.

Ἐν Πάτραις τὴν 15 Ἰουνίου 1890.

Κ. Ι. Γκολφινόπουλος
δικηγόρος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀμφότεροι οἱ συνδυασμοὶ τῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ δὲν κατηρτίσθησαν εἰσέτι, ὅσα δ' ἐναντία ἐρέθησαν περὶ αὐτῶν εἰσὶν ἀνακριβῆ. Ἡ ὀριστικὴ κατάρτισις τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀντιπολιτευομένων ὑποψηφίων φαίνεται ὅτι προσκόπτει καὶ ἐξ ἀντιφωνῶν τῶν μετὰ τὸν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἐνδοιασμῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτευσεως· ὁ δὲ τῶν συμπολιτευομένων ὑποψηφίων θὰ καταρτίσθῃ μετὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἀντιθέτου συνδυασμοῦ, ἵνα περισυλλέξῃ ὅσους τυχόν δὲν ἤθελε περιλάβει εἰς τὸν κύκλον τοῦ ὁ πρώτος. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀφ' ἧς ἐγένετο δῆλον ὅτι οἱ ἀντίθετοι συνδυασμοὶ τῶν ὑποψηφίων δὲν μέλλουσι νὰ καταρτίσθωσι κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις γενικωτέρων ἰδεῶν καὶ τῆς ὑπαγορεύσεως πολιτικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις ἀτομικῶν συμφερόντων καὶ τὰς ὑπαγορεύσεις μικροπονήρου προσωπικῆς πολιτικῆς, θεωροῦμεν τὰ τῆς κατάρτισεως τῶν ἀνάξια τῆς προσοχῆς τοῦ κοινῶν καὶ διὰ τοῦτο οὔτε ἀναγράφομεν καὶ τὰ περὶ αὐτῶν λεγόμενα καθ' ἑκάστην.

— Νομίζομεν ὅτι ἦτο πλέον καιρὸς ὅπως ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν νομάρχης ἐνασχοληθῇ σπουδαίως καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ ἀστυνομικὴν καὶ ὑγιεινὴν ἐποψίν, διότι τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις εἶναι πλέον ἀφόρητος καὶ οὐδὲν τὴν δικαιολογεῖ. Τίποτε δὲν εἶναι εἰς τὴν θέσιν του παρ' ἡμῖν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐποψίν, ζῶμεν δὲ ὑπὸ τοιοῦτους ἀθυγινοὺς ὁρους, ὥστε θαῦμα θὰ ἦναι ἐὰν διαφύγωμεν δεινὴν τινα ἐπιδημίαν. Ἐπρεπε νὰ μὴ εἶναι ἀνεκτὸν νὰ περιφέρωνται ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰ κεντρικώτερα αὐτῆς μέρη χοῖροι· τοῦτο μόνον ἀναφέρομεν ἵνα ἀφ' ἐνὸς μὲν δείξωμεν εἰς ποίαν περιήλασε κατάστασιν ὁ τόπος ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐποψίν καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν ἐξικνεῖται ἡ ἀνοχὴ τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν. Αἱ ἀρχαὶ αὗται δὲν πρέπει ν' ἀνεχθῶσι νὰ λέγηται περὶ αὐτῶν ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε ἢ ἡμετέρα πόλις περιήλασεν εἰς χεῖρονα τῆς ἐνεστώσης κατάστασιν. Ἀναμένομεν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργειαν τοῦ κ. νομάρχου πρὶν ἀπελπισθῶμεν καὶ περὶ αὐτοῦ.

— Δεινὴ λειψυδρία μαστίζει τὴν πόλιν ἡμῶν

πρὸ πολλοῦ, ἐπ' ἐσχάτων ὁμοῦ αὕτη εδεινώθη ἐν μᾶλλον καὶ ἀπειλεῖται ἐφ' ἡμῖν ὁ κίνδυνος τῆς τελείας ἐλλείψεως τοῦ πόσιμου ὕδατος. Αἷτια τῆς λειψυδρίας ταύτης εἰσὶν ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἄθλια διανομή τοῦ ὕδατος καὶ ἀφ' ἑτέρου κάποια πρόβλεσις ἵνα προκύψωσι τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὕδατος, ἵνα ἐκβιασθῶσιν οὕτω δάνειν δημοτικά καὶ ἔργα πολυδάπανα. Εἶναι ἐν τούτοις βεβαίον ὅτι τὸ ὑπάρχον ὕδωρ τοῦ σιδηροῦ ὕδραγωγείου εἶναι πλέον ἢ ἐπαρκές εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως, τοῦτο δὲ ἤθελε καταδειχθῆναι ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο διενέμετο καταλλήλως καὶ ἐσώζετο ἐκ τῶν πνυτοίων καταχρήσεων αἵτινες λυμάλινονται αὐτῷ. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο ἀπαιτεῖται δημοτικὴ πρόνοια καὶ θέλησις ἐκ μέρους τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ κανονίσῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἀλλ' ἀμφοτέρωτα ταῦτα παρ' ἡμῖν ἐλλείπουσι καὶ δεόν νὰ ὑποφιστάμεθα τὰς συνεπείας τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ τόπου.

— Πρὸς ἡμερῶν καὶ ἕτερον σπουδαῖον ζήτημα συνταράσσει καὶ συγκινεῖ βαθύτατα τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ τὴν κτηματικὴν αὐτῆς τάξιν, τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τοῦ πρὸς ἄρδουσιν ποταμίου ὕδατος. Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους καθ' ἣν πλείστα ὅσα κτήματα τῆς περιφέρειᾳ ἡμῶν ἔχουσιν ἀπύλυτον ἀνάγκην ἄρδουσεως, τὸ πρὸς τοῦτο ἐξ ἀμνημονεῦτων χρόνων χρῆσιμεῖον ὕδωρ, ἐλλείψην, εἴτε διότι χωρικά κοινότητες διεκδικοῦσιν αὐτὸ σχεδὸν ἀποκλειστικῶς καὶ ὑποστηρίζονται εἰς τὰς παραβόλους ἀξιώσεις των ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν των κομμάτων, εἴτε διότι δὲν ὑπάρχει ἡ θέλησις παρ' ἡμῖν ἢ ἡ δύναμις ἵνα κανονισθῇ κατὰ τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ τὰ κερτημένα δικαιώματα ἡ διανομὴ τοῦ ὕδατος ἐκεῖνου· οὕτω πολλοὶ κτηματῖαι κινδυνεύουσι νὰ ἴδωσι τὰς ἐσοδείας των καταστραμέναις, ἄλλοι ξηρανομένους τεσσαράκοντα ἔτων κόπους κτλ. Πλὴν τούτων ἡ κατάστασις αὕτη θὰ προκαλέσῃ ῥήξεις αἱματηρᾶς καὶ αὐτοδικίας, θὰ ἐκθέσῃ δὲ τὸν δῆμον ἡμῶν καὶ εἰς τὴν ἀπόπτισιν μεγάλων ἀποζημιώσεων ὡς παραίτων τῶν ἀπειλουμένων ζημιῶν. Καθ' ἑκάστην οἱ πολῖται καθ' ὁμίλους προσέρχονται ἵνα παραπνευθῶσι ἐπὶ τούτῳ πρὸς τὸν κ. νομάρχην καὶ ζητήσωσι ὅραμα πλείων τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν ἐγένετο, μ' ὅλον ὅτι ὁ κ. Νομάρχης μετέβη ἐπὶ τόπου καὶ ἐκανόνισεν ἐκ τοῦ προχείρου τὰ ἐπὶ τοῦ ὕδατος δικαιώματα τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν ἐξοχικῶν περιφερειῶν· ἐν τούτοις τὰ ἀποφασισθέντα δὲν ἐκτελοῦνται καὶ ἡ κατάστασις ὑφίσταται ἐγκυμονοῦσαν πολλοῦς κινδύνους. Εἶναι πολὺ λυπηρὸν νὰ ἔχωμεν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἀστυνομίαν, μοιραρχίαν, ἀνωτέραν διοικητικὴν ἀρχὴν, ἰδιαιτέραν ἔχουσαν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ὕδατων ἐκεῖνων, καὶ νὰ μὴ ἦναι δυνατόν νὰ λυθῇ ἐν ζήτημα τόσο ἀπλῶν καὶ τόσο σημαντικότητος διὰ τὸν τόπον ἡμῶν· τοῦτο δεικνύει ἀνεπάρκειαν διοικητικὴν· ἐν γένει, δι' ἣν τῇ ἀληθείᾳ λυπούμεθα σφόδρα. Τὸ ζήτημα ἐν τούτοις δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐλαχίστων καὶ ὁ κ. Νομάρχης ὀφείλει νὰ λύσῃ καὶ ἐξασφαλίσῃ τὴν λύσιν του ταχέως καὶ τοῦτο οὐχὶ διὰ τῶν δημοτικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ διὰ τῆς μοιραρχίας, ἥτις ἐδείχθη πάντοτε φιλότιμος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ταῶν ἀνατιθεμένων αὐτῇ καθηκόντων.

— Αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα Δ. Δημοτικοῦ Σχολείου «Αγ. Γεώργιος» ἀρχοῦνται τὴν ἐλευσόμενῃ Κυριακῇ 1ην Ἰουλίου, ὥραν 9 π. μ.

— Φιλόμουσι τινὲς νέοι συμπολιτῆαι ἡμῶν θέλοντες νὰ ἐξασφαλίσωσι τῇ ἡμετέρᾳ πόλει χειμερῖνὴν θεατρικὴν διασκέδασιν ἀνταξίαν αὐτῆς καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ αἷτια δι' ἃ ἐπὶ σειράν ἐτῶν τὸ μελοδραματικὸν θέατρον ναυαγεῖ παρ' ἡμῖν, ἤλθον εἰς συνενόησιν καὶ ἔθεντο τὰς βάσεις καθ' ἃς δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ ἐνταῦθα κοινὴ διασκέδασις ἀξία τοῦ ὀνόματός της. Ἐλάβομεν γνώσιν τῶν βάσεων τῆς συνεννοήσεώς των καὶ τῶν ἰδεῶν αἵτινες ἐνέπνευσαν αὐτήν, καὶ ἐκρίναμεν ἐκείνας μὲν ἀσφαλεῖς, ταύτας δὲ ὑγιαεῖς. Ἡ ἑλλείψις παρ' ἡμῖν ἀνθρωπίνων κοινῶν διασκέδασεων

ἐπέδρασαν ὁλοθρῶς ἐπὶ τοῦ ἤθους τῆς πόλεως, ἐπὶ τῶν ἠθῶν τῶν νέων καὶ ἐνίσχυσεν τὴν ἐπικρατοῦσαν φιλομουσίαν. Πᾶσα θύεν ἐνέργεια τείνουσα εἰς τὴν ἀνάλογον τῆ ἀναπτύξεως τῆς κοινωνίας ἡμῶν καὶ τῆ καλαισθησίας αὐτῆς καὶ ὡς ἀποτρέψῃ ἐκ τῆς νεολαίας τῆς πολλοὺς ὁλοθρῶς πειρασμοὺς, εἶναι ἐπαινετὴ καὶ ὡς τοιαύτην ὑπολαμβάνομεν τὴν ἐνέργειαν τῶν νέων συμπολιτῶν μας περὶ τῶν ἀνωτέρω. Ἄρα συντελεσθῆ ἐν πᾶσιν ἡ ἀνωτέρω συνεννόησις θέλωμεν ἐκθέσει τὰς θέσεις αὐτῆς, ἐσμέν δὲ πεπεισμένοι ὅτι ἐξ αὐτῶν θέλουσι πάντες πεισθεῖν ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἔχωμεν καὶ ἐνταῦθα μελοδραματικὸν θέατρον, ἄνευ ἀτόπων καὶ τῶν ἀσχημιῶν ἐκείνων αἵτινες μέχρι τοῦ δε κατερούπαν τὴν κοινὴν ταύτην διασκέδασι.

— Οἱ ἀδέσποτοι κύνες ὑπερπελόνασαν παρ' ἡμῖν, ἐκ τούτου μέγας ἀπειλεῖται τῆ πόλει κίνδυνος κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους καὶ καλὸν εἶναι νὰ προληφθῆ διὰ τῆς ἐξοντώσεως μερικῶν κυνῶν. Ἄλλοτε ἡ ἀστυνομία κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐφαίνετο μεριμνῶσα περὶ τούτου, ἤδη οὐδὲ περὶ τούτου ἀσχολεῖται.

— Τὸ Βιβλίον τῆς Ἰγείας. Στοιχεῖα πρακτικῆς ὑγιεινῆς ὑπὸ Θ. Χ. Φλωρᾶ, ἱατροῦ. Τοιοῦτον τίτλον φέρει τὸ χρησιμώτατον βιβλίον τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν ἐν τῇ Β.β.βιβλιοθήκῃ τῆς Ἐστίας. Κάλιστος ὁδηγὸς, πολύτιμον ἐγκόπιον παντὸς ἀνθρώπου, ὅστις θέλει νὰ ἤξυρῃ πῶς πρέπει νὰ τρώῃ, πῶς νὰ κοιμᾶται, πῶς νὰ ἐργάζεται, πῶς νὰ ἐνδύεται, πῶς νὰ λούεται κλπ. Ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐστίας δραχμ. 1,25 λαμβάνετε ἀντίτυπον τοῦ βιβλίου τῆς Ἰγείας.

— Ὅποταν κατὰ τὸν παρελθόντα ἱκνούμενον εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκλήθη ὁ κ. Κ. νστ. Τάσος καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ ἄλλος ἐγγχώριος τύπος, μίαν ἐξεφράσαμεν περὶ τοῦ νέου διευθυντοῦ ἀνεπιφύλακτον γνώμην, ὅτι δηλονότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπέτυχεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τάσου διευθυντὴν ἱκανὸν νὰ προστατεύῃ τὰ συμφέροντα τοῦ καταστήματος, νὰ δώσῃ ὠθῆσιν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, νὰ διευκολύνῃ τὴν κίνησιν τῆς ἀγχοῦς ἡμῶν καὶ νὰ ἀνυψώσῃ τὸ παρ' ἡμῖν πεπτωκὸς γόητρον τοῦ ἔθνικοῦ ἐκείνου ἰδρύματος. Μάλιστα παρελθὲν ἐξαμηνία ἀρ' ἧς ὁ κ. Τάσος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος καὶ προέκυψαν ἐμφανῶς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς, ἵνα δικαιώσωσι τὴν περὶ ἐκείνου γνώμην τοῦ τόπου καὶ ἐπαληθεύσωσι τὰς προσδοκίας αὐτοῦ. Ὅτι ὁ κ. Τάσος γνωρίζει νὰ προστατεύῃ καὶ προαγάγῃ τὰ συμφέροντα τοῦ καταστήματος ὅπερ ἐκ νεότητος; αὐτοῦ ὑπηρετεῖ μετὰ ζήλου, κατέδειξεν ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς ληξιάτης ἐξαμηνίας καθ' ἣν ἐπραγματοποιήθη κέρδος ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων προηγουμένων καὶ ἀντιστοιχῶν ἐξαμηνιῶν καὶ τοῦτο ἐν ἀρχῇ τῆς διεύθυνσεώς του καὶ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς ἐξαμηνίαν, καθ' ἣν ὄφειλε νὰ ἐξαλειφθῇ δυσανεσκαῖας ἐμπονηθείσας ἐκ μακρᾶς ἀνεπαρκεστῆτος διεύθυνσεως, νὰ ἐργασθῆ ἐν περὶωρισμένῳ κύκλῳ πιστώσεων καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν ἄλλων δυσμενῶν περιστάσεων. Ὅτι προσέτι ὁ κ. Τάσος γνωρίζει, ὡς διευθυντῆς, νὰ διευκολύνῃ τὴν κίνησιν τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποδείξωμεν ἡμεῖς, διότι τὸ ἐμπόριον ἡμῶν μετ' ἄφωρῃ ἀνομοιογενεῖ τοῦτο. Ἀναπόρρητος συνέπεια ὅλων τούτων ὑπῆρξεν ἡ παρ' ἡμῖν ἀνύψωσις τοῦ γοήτρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπερ δυστυχῶς εἶχε καταρριφθῆ πολὺ χαμηλὰ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κοινῶ ἐκ προηγουμένης ἀνεπαρκούς καὶ ἀσυνέτου διεύθυνσεως. Ὁ κ. Τάσος ἐν γένει διὰ τῆς διεύθυνσεώς του, κατέδειξεν ὅτι ἐννοεῖ ἐν πληρότητι τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἔθνικοῦ ἰδρύματος ὅπερ ὑπηρετεῖ καὶ ὅτι δύναται νὰ ὑψωθῆ ἐν τῇ ἐργασίᾳ του εἰς τὴν Τραπεζιτικὴν ἰδέαν, ὡς ἐννοοῦσιν αὐτὴν ἐν ταῖς μεγάλαις τοῦ κόσμου ἀγοραῖς, ἐν αἷς ἡ

Τράπεζα ἐστὶ καθεμὸν καὶ πρόνοια τοῦ ἐμπορίου. Παρὰ τῶν μὴ οἰδοῦτων ἴσω; κατεκρίθη ἡ περὶ τὴν καταδίωξιν τῶν ἐνυποθήκων ὀφειλετῶν τῆς Τραπεζῆς ἐνέργεια τοῦ κ. Τάσου, ἀλλὰ καὶ ἐν ταύτῃ ἡμεῖς εὐρίσκομεν οὐ μόνον λόγους δικαιολογητικούς, ἀλλὰ καὶ λόγους ἐπαίνων καὶ ἐπιδοκιμασίας. Ἐἴτε ἐξ ἀμελείας, εἴτε ἐκ λόγων κακῶς ἐννοουμένης ἐπιεικειᾶς ἐπὶ μακρὸν οἱ ὀφειλέται οὗτοι ἐμειναν ἀκαταζήτητοι καὶ συνεπῶς τὰ χρέη αὐτῶν ἠδυσήθησαν, ὑπερμέτρως πρὸς ζημίαν αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Πρὸς τὸ συμφέρον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἡ κατάστασις αὕτη ἦτο καιρὸς ν' ἀρθῆ, ἐφ' ὅσον ἦτο ἀκόμω καιρὸς ἡ μὲν Τράπεζα νὰ μὴ ἀπολέσῃ τὸ χρεῖμά της, οἱ δὲ ὀφειλέται αὐτῆς περισώσωσι τι ἐκ τῆς ὀσημέραι καταποντιζομένης περιουσίας των. Ἄρκει ὅτι ἡ ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς ἐκποίησις τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, δὲν ἐπισπεύδῃται ἀπηνῶς, ἀρκεῖ ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα προστατεύῃ τὸ συμφέρον τῶν ὀφειλετῶν της διὰ τῆς προσωπικῆς κηδεμονίας τοῦ διευθυντοῦ, ἀρκεῖ ὅτι ἐπιζητεῖται ἡ πρὸς ἐκποίησιν κατάλληλος στιγμή, ἵνα τὰ ἐκποιούμενα κτήματα ἐπιτυχῶς τὴν ἀξίαν των, ἀρκεῖ ὅτι παρέχονται εὐκόλως εἰς ἐξοικονόμησιν τῶν περιστάσεων καὶ συμβιβασμοῦ τῶν συμφερόντων τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν ὀφειλετῶν της. Οὕτω δυνάμεθα νὰ συγχαρῶμεν τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ κ. Τάσου ὡς διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος καὶ τὸν ἀξιώσιμον τοῦτον κ. ὅστις διὰ τῆς λελογομένης καὶ συνετῆς διεύθυνσεώς του καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς ἐνίσχυει τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τῶν φίλων του.

ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΕΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΤΗΣ

ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ.

Συνταχθεῖσαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτάτων Ἑυρωπαϊκῶν συγγραμμάτων.

ΥΠΟ

Δ. Σ. ΖΑΛΟΥΧΟΥ.

Δ. Φ. Καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξεδόθη ἐν Σμύρῃ κατὰ τὸ 1888, ἀλλ' ἤδη τὸ πρῶτον τίθεται εἰς κυκλοφορίαν παρ' ἡμῖν διὰ τῶν ἐνταῦθα βιβλιοπωλῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἀναγράφομεν αὐτὸ ὡς ἄξιον δημοσίας ἀναγραφῆς χάριν τῶν φιλομαθῶν καὶ πάσης συστάσεως διὰ τὴν χρησιμότητά αὐτοῦ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ὡς καὶ ὁ τίτλος αὐτοῦ ὑποσημαίνει, παρέχει πρόχειρον τὴν λύσιν τῶν μεγαλοπρεπῶν ἐκείνων προβλημάτων ἅτινα προβάλλονται εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς θέας τοῦ οὐρανοῦ. Τί ἐστὶν οὐρανός; Ποῦ κείνται αἱ ἀστὲς τοῦ ὠκεανοῦ τούτου; ποῦ ὁ βυθὸς τῆς ἀβολίστου ταύτης ἀβύσσου; Ποῖα εἰσὶ τὰ φωτεινὰ ἐκείνα σημεῖα, τὰ ἀναρίθμητα ἀστρα, ἅτινα ἀναλαλοῦνται κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀκτινοβολοῦσιν ἀπαύστως ἐν τῷ ἀπειρῷ; Βίαι ἐσπερμένα εἰκῆ ἀνευ τᾶξσεως, ἄνευ ἄλλου τινὸς συνδέσμου πλὴν τοῦ διδομένου ὑπὸ τῆς σχεδιογραφίας, ἡ μὴ ἀποτελοῦσι μᾶλλον φυσικὰ συμπλέγματα, οὐρανίας φυταλιᾶς; Ἐὰν οἱ ἀστέρες δὲν εἶναι ἐτελεῶς ἀκίνητοι, καθάπερ ἐπὶ μακρὸν ἐφαντάζοντο αὐτοὺς, πρὸς τίνας μυστηριώδεις χώρας τοῦ διαστήματος διεύθυνουσι τὰς αἰωνίους αὐτῶν πορείας; Ποῖα δύναμις τηρεῖ αὐτοὺς ἐν ἰσοροπίᾳ, προσδιορίζει καὶ

ῥυθμίζει τὰς κινήσεις αὐτῶν; Ποῖον τέλος ἔργον ἐπιτελεῖ ὁ ἥλιος, ἡ ἡμετέρα γῆ, καὶ πᾶσαι αἱ τοῦ ἀκτινοβολοῦ ἡλίου δορυφοροῦσαι γαίαι, ἐν τῇ μεγαλοπρεπῇ ταύτῃ συναυλίᾳ τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἐν τῇ ὑψίστῃ ταύτῃ ἀρμονίᾳ τοῦ σύμπαντος;

Ἴδου τὸ ἀντικείμενον τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Ατμητρίου Σ. Ζαλούχου, ἰδου δὲ καὶ ὁ πολυτιμώτερος αὐτοῦ τίτλος ἵνα ἐφελκῶσῃ τὴν προσοχὴν τῶν φιλομαθῶν τοῦτο δὲ τὸσφ μᾶλλον ὀψω ἡμεῖς ὑστεροῦμεν ἐν ταῖς γνώσεσι ταύταις διὰ τὴν ἐλλειψίν βιβλιοθηκῶν καταλλήλων καὶ συγγραμμάτων καταληπτῶν καὶ εὐμεθόδων. Τὸ κενὸν τοῦτο τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης ἐπλήρωσε τὸ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ἔργον τοῦ κ. Δημ. Σ. Ζαλούχου, διότι εὐμεθόδον εἰς τὴν κατάταξιν τῆς ὕλης καὶ εὐληπτον ἐν τῇ ἀναπτύξει αὐτῆς, καθιστᾷ προσήκοντες τὰς τέως παρ' ἡμῖν ἀπροσπελάστους γνώσεις, εἰς αὐτοὺς τοὺς μαθητὰς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων. Ὅγδοῦντα δύο ἐν τῷ κειμένῳ εἰκόνες καὶ τριᾶκοντα ὀλοσελίδοι πίνακες διευκολύνουσι τὴν κατὰ τὴν πλὴν τῶν ἀναπτυσσομένων ζητημάτων. Ἡ γλῶσσα τοῦ βιβλίου εἶναι γλαφυρὰ καὶ ὁμαλὴ, ἡ δὲ ἐκτύπωσις αὐτοῦ μαρτυρεῖ περὶ τῆς ζηλωτῆς προόδου εἰς τὴν ἀρίστην ἢ τυπογραφικὴν τέχνην ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πόλει. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου τούτου, γνωστὸς παρ' ἡμῖν ἐκ τῆς ἐνταῦθα διδασκαλίας του ἐν τῷ πρώτῳ γυμνασίῳ καὶ ἐκ τῆς ἀδίκου καταδρομῆς ἣν ὑπέστη ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου του, διὰ τοῦ ἔργου τούτου καθίσταται γνωστότερος καὶ συμπαθέστερος εἰς εὐρύτερον κύκλον φιλομαθῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν.

Τὸ «Σύμπαν» εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται παρὰ τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπωταῖς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΚΡΕΑΣ

—ο(—

Κρέατα ὑγιείας ἀρίστης ποιότητος.

Βωδινὰ παχύτατα — Μοσχαρίσια τρυφερότατα Πρόβεια νοσημώτατα — Ἄρνια τοῦ γάλακτος

Κρέατα νοσημώτατα ἐγγχώρια, σχετικῶς εὐθηνώτατα.

Ἐν τῇ ἀρκτικῇ ἀγορᾷ

ΚΡΕΟΠΩΛΙΟΝ ΛΑ. ΓΑΛΛΗΝ.

Δοκιμάσατε ἵνα πείσθητε.

Ἐπισκεφθῆτε τὸ

A LA MENAGERE

(ὁδὸς «Ἰαίου Νικολάου», ἀπέναντι οἰκίας Κρεμύδης)

Εἰς τὸ πληρέστατον τοῦτο ἐν τῇ πόλει Πατρῶν κατάστημα, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθ. νασίου Σ. Ἀθανασίου, πωλοῦνται ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς οἰκιακῆς καὶ μαγειρικῆς χρήσεως, εἶδη ἀγειοπλαστικῆς καὶ βαλουργικῆς βιομηχανίας, παντοειδῆ σκευῆ ἐκ κρυστάλλου, πορτζελάνης καὶ λοιπά. Ἔτερα σκευῆ, πρὸς διακόσμησιν αἰθουσῶν καὶ τραπεζαρίων, κλίνας ὀρειχάλκιναι καὶ ὀρειχάλκουμιγεί. Ὅργανα καὶ παιγνίδια πρὸς διασκέδασι. Πολύψωτα δι' ἐκκλησίας. Ὅπλα κινιγίου καὶ στρατιωτικά, πιστόλια καὶ περιστρόφα παντοῦ εἶδους, βραπτομηχαναὶ δι' οἰκογενείας. Νικητῆρες πλήρεις εἰς διάφορα σχήματα καὶ πλεῖστα ἄλλα εἶδη, ἅπαντα εἰς λιαν συμφερούσα τιμὰς μὴ ἐπιδεχόμενα συναγωνισμῶν.